THE CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി ഒററപ്രതി 13 നഃ പൈസ

വാല്യം XI | 1957 ജൂൺ 9 | ലക്കം 21

മദ്യവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ വികസനം

1958 ഏപ്രിൽ മാസത്തോടുകൂടി ഇൻഡ്യയൊട്ടാകെ മദ്യനിരോധനം പ്രാബല്യത്തിൽ വരണമെന്നാണു് ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും മി. ശ്രീമാൻ നാരായൺ ചെയർമാനായി നിയമിച്ച പ്രോഹിബിഷൻ എൻകയറിക്കമ്മിററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ റിപ്പോർട്ടും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിമർശനത്തിനു വിധേയമായിട്ടുണ്ടു്. ആർഷഭാരതത്തിൻെറ ധാമ്മികശക്തി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചുവടുവയ്പായി ചിലർ ഈ റിപ്പോർട്ടിനെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മററു ചിലർ ഇതിനെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആദായമാർഗ്ഗതടസ്സമായി കണക്കാക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ്ഗവമ്മെൻറു് അധികാരത്തിൽ വന്നതിനെത്തുടർന്നു മദ്യനിരോധനനയത്തിലും ചില പുരോഗതികൾ വരുത്താനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണു്. നിരോധനമേഖലകളിലെ ചില അനാശാസ്യപ്രവത്തനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മദ്യനിരോധനം ഒരു പരാജയമാണെന്നുള്ള ശീഘ്റനിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രവണതയാണു് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ദർശിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഈ നിഗമനത്തിൻെറ പിൻപിലുള്ള തത്വം ഇതരമണ്ഡലങ്ങളിൽ കൂടി നടപ്പിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ സാമൂഹ്യനീതിക്കു വിരുദ്ധമെന്നു ഇന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പലതും 'ജനകീയസൽപ്രവത്തന'ങ്ങളായി മാറുന്നതായിരിക്കും.

ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കേരളത്തിലാണു് നിവസിക്കുന്നതു്. തന്മൂലം കേരളത്തിലെ മദ്യനിരോധനപ്രവത്തനങ്ങളിലും മദ്യവജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിലും സജീവമായി പങ്കെടുക്കേണ്ട ചുമതല എന്തുകൊണ്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വളരെയുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മദ്യപാനത്തിൻെറ അനന്തരഫലമായി അനേകം ക്രൈസ്തവകുടുംബങ്ങൾ ധാമ്മികമായും സാമ്പത്തികമായും അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ടു്; നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണു്. കാരണം കുടുംബങ്ങളുടെ ശിഥിലീകരണവും, ജനങ്ങളുടെ ധാർമ്മികഭ്രംശവും, ധനനാശവും ആരോഗ്യഹാനിയും മദ്യപാനത്തിൻെറ സഹയാത്രക്കാരാണു്.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ സംഘടിതമായി നിന്നുകൊണ്ടു ബോധപൂവ്വം പ്രവത്തിക്കേണ്ട ഒരു മണ്ഡലമാണു് മദ്യവജ്ജനപ്രസ്ഥാനം. നിയമസഹായം കൂടാതെതന്നെ മനുഷ്യൻെറ ചിന്തയുടെയും പഠനത്തിൻെറയും ഫലമായി മദ്യപാനത്തിനെതിരായുള്ള ഒരു മനഃപരിവത്തനം വരുത്തി മദ്യനിരോധനത്തിനനുകൂലമായ അന്തരീക്ഷം സംജാതമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ക്രൈസ്തവർ കാണിക്കുന്ന വ്യഗ്രതയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കും കേരളത്തിലെ മദ്യനിരോധനപ്രവത്തനങ്ങളുടെ വിജയം വളരെയധികം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

മദ്യപാനമത്സരപന്തയോട്ടത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതരസമുദായത്തിൽപെട്ടവരെ പിൻതള്ളിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള നഗ്നയാഥാത്ഥ്യം ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. 'വലിയ വീട്ട'കളിലെ കല്യാണാഘോഷങ്ങൾക്കും സൽക്കാരങ്ങൾക്കും ചൈതന്യം നൽകുന്നതിനു മദ്യം കൂട്ടു നിൽക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയാണിന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നതു്! ചില മാന്യന്മാർക്കു ഭാവനചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിലേക്കും വലിയ സൽക്കാരം മദ്യത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു! ഉയന്ന പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്നതിൻെറയും ഉദ്യോഗത്തിനു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതിൻെറയും സന്തോഷം മദ്യംകൊണ്ടാഘോഷിക്കുന്നതിൽ ക്രിസ്തീയയുവജനങ്ങളിൽ ചിലർ വിമുഖത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുണ്ടു്. പ്രാത്ഥനയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും സ്ഥാനവും സമയവും മദ്യപാനം കൈയേറിയിരിക്കുന്നു.

വ്യാപകമായ പ്രചരണ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ മൂലവും പൊതുയോഗങ്ങൾ മൂലവും മദ്യത്തിൻെറ ദൂഷ്യഫലങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ പൊതുവായും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വ്യക്തിപരമായും മദ്യവജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രോത്സാഹനവും പിൻതുണയും കൂടുതലായി നൽകേണ്ട ഒരു കാലഘട്ടമാണിതെന്നു ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

—o—

ശ്രീ. എൻ. എം. ഏബ്രഹാം

ന്യൂയോക്കിലെ യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു വർഷത്തെ വേദശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം ചർച്ചുവീക്കിലി ചീഫ് എഡിററർ ശ്രീ. എൻ. എം. ഏബ്രഹാം മെയ് 31-ാംനു ന്യൂയോക്കിൽ നിന്നും വിമാനമാർഗ്ഗം തിരിച്ചു ജൂൺ 1-ാംനു ലണ്ടനിൽ എത്തിച്ചേന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം രണ്ടാഴ്ചയോളം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമ

തടാകം ആശ്രമത്തിൻെറ ആഹ്വാനം

V

(കെ. വി. മാമ്മൻ ബി. എ.)

തടാകം ക്രിസ്തുശിഷ്യ ആശ്രമം കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലങ്ങളായി മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ ആഹ്വാനത്തിൻെറ മന്ദ്രമധുരമായ ധ്വനി ഇന്നും നിലയ്ക്കാതെ സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കേൾക്കാൻ ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ.

നവീനഭാരതത്തിലുള്ള മിക്ക ക്രൈസ്തവാശ്രമങ്ങളും ഇപ്പോൾ അംഗങ്ങളെ കിട്ടാതെയാണ് മുന്നോട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തന്നിമിത്തം പുതിയ ആശ്രമമന്ദിരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കേണ്ടതില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള ആശ്രമങ്ങളെയും ദയറാകളെയും മററും ബലപ്പെടുത്തുകയും അവ കേന്ദ്രമാക്കി ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയും സേവനങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുകയുമാണ് അഭികാമ്യം. ഭദ്രമായ അടിസ്ഥാനത്തിലുറച്ചു ക്രമേണ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച് മുമ്പോട്ടുപോകുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ് പതറാതെ, വിജയത്തിലെത്തുന്നത്. മാറിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ക്രൈസ്തവസഭകൾ, ആശ്രമങ്ങൾ, അനാഥമന്ദിരങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ മുതലായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നതാണ് ആവശ്യം. സാമൂഹ്യസേവനസരണികളിൽ കൂടി ക്രൈസ്തവസഭ ഇനിയും കൂടുതലായി ചരിക്കണം. ഗവമ്മെൻറ് വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ച് വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കുകയാണ് നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം നല്ലത്. അതുപോലെ തന്നെ ധാരാളം പണം ചെലവാക്കി വലിയ പള്ളികളും, കെട്ടിടങ്ങളും, കുരിശിൻതൊട്ടികളും നിർമ്മിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചം മററു സാമൂഹ്യോന്നമന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവസഭ സജീവമായി സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും സേവനത്തിനു പററിയത്. വെല്ലൂരിൽ മിസ് ഐഡാസ്കഡർ ആശുപത്രിക്കു പകരം ഒരു സ്കൂളാണ് ആരംഭിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ന് അത് ഒരുപക്ഷേ ഒരു കോളജായി ഉയരുമായിരുന്നിരിക്കാം—ആശുപത്രിക്കുപകരം വിദ്യാലയമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലക്ഷംപേക്കു സേവനം നൽകുന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ഇൻഡ്യയ്ക്കു നഷ്ടമാകുമായിരുന്നു.

വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലബാറിൽ മലങ്കരസഭ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വെമ്പൽ കാണിക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഭേദം. എന്നാൽ ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരാശ്രമവും സ്കൂളും ആശുപത്രിയും ഒന്നിച്ചുണ്ടായാൽ അതു പ്രവർത്തകക്ക് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിച്ചു കൂടാതാനും.

പ്രാഥമികവും അടിയന്തിരവുമായ സംഗതികളിൽ സഭ കൂടുതലായി ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുമ്പോൾ പലനേട്ടങ്ങളും കൈവരും. ഒരുനിയന്ത്രണവും ചിന്തയുമില്ലാതെ അടുത്തടുത്ത് പള്ളികളും കുരിശുംതൊട്ടികളും പണിയുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവ്വമാണോ? ഉദ്ദേശശുദ്ധി കുറഞ്ഞ നൂറു കുരിശുകളേക്കാൾ മെച്ചമല്ലേ ഔഷധം നൽകുന്ന ഒരാശുപത്രി.

തമിഴ്നാട്ടിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തടാകം ആശ്രമം കേന്ദ്രമാക്കി സമർത്ഥമായി നിർവഹിക്കാറുണ്ട്. മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തിനു് അന്തരാത്മപ്രചോദനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരെ സ്വീകരിക്കാൻ ആശ്രമം കവാടം തുറന്നിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്വാർത്ഥലാഭമോ, ജീവിതക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിമുക്തിയോ കാംക്ഷിച്ച് ആരും ആശ്രമത്തിലേക്കു പോകേണ്ടതുമില്ല. അട്ടപ്പാടിയിൽ ആശ്രമംവകയായുള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു കമ്യൂണിററി അടിസ്ഥാനത്തിൽ അനേക കുടുംബങ്ങൾക്കു താമസിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി നടപ്പാക്കിയാൽ അതു വളരെ സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അട്ടപ്പാടിക്കു ചുററുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന ഇരുളർക്കു ക്രിസ്തുവിൻെറ സന്ദേശവും സേവനവും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു കഴിയും. ഇപ്പോൾ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളായി അവിടെ പലരുമുണ്ട്. അട്ടപ്പാടിയിലുള്ള രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുമുണ്ട്. തടാകം ആശ്രമത്തിൻെറ വേല കൂടുതലാവശ്യമുള്ള സുപ്രധാന വയലാണിതെന്നുള്ള ബോധം ആശ്രമത്തിനുണ്ട്. ഫലപുഷ്ടിയുള്ള ഭൂമിയാണ് അട്ടപ്പാടിയിലുള്ളത്. ജലസേചനത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും സുലഭമാണ്. വെള്ളവും ഇറച്ചിയും, കനികളും കൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ഇരുളർ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും ജീവജലവും അപ്പവും ഭക്ഷിച്ചു പ്രകാശിക്കണമെന്നുള്ള ആശ്രമത്തിൻെറ ലക്ഷ്യം സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിൽ നിന്നും ദൈവസ്വരം ശ്രവിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന അനേകരുടെ ത്യാഗസുരഭിലമായ ജീവിതം അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

തടാകം ആശ്രമത്തെപ്പററി ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ അറിയുന്നതിനും അതിൻെറ സേവനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനും വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ബ. ആചാര്യ റവ. ഫാദർ കെ. സി. വറുഗീസ് മടികാണിക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസുകളിലും മററും സംബന്ധിച്ചു ആശ്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കു യുവാക്കന്മാരെയും മററും ആഹ്വാനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനുംപുറമേ സഭയുടെ പൊതുവേയുള്ള ശ്രദ്ധ ആശ്രമത്തിൽ ചെലുത്തുകയും ചെയ്യണം. കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകകളുടെ തീരുമാനം തികച്ചും അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. തടാകം ആശ്രമം ഭാരതത്തിലെ ദേശീയ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഒരു സമുന്നതസുവിശേഷ പ്രവർത്തനസിരാകേന്ദ്രമായി അനശ്വരമായി പരിലസിക്കട്ടെ എന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തടാകാശ്രമത്തെപ്പററി അഞ്ചു ലേഖനങ്ങൾ കൊണ്ട് അല്പമെങ്കിലും അനുവാചകക്കു അറിയാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിൽ ലേഖകൻ കൃതാർത്ഥനാണ്. ആശ്രമത്തിൻെറ ഒരഭ്യുദയകാംക്ഷിയെന്ന നിലയിൽ തടാകത്തിലേക്കു സന്ദർശനാർത്ഥമെങ്കിലും വായനക്കാരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും ആശ്രമത്തിനു വിജയാശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ടും അല്പം ദീർഘിച്ചുപോയ ഈ വിവരണം സമാപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സിക്കും. അനന്തരം ശ്രീ. എബ്രഹാം പാരീസ്, ജനീവ, കെയ്റോ, ജറുശലേം, റോം, ബയ്റൂട്ട് എന്നീ നഗരങ്ങളും മററും സന്ദർശിച്ചശേഷം ജൂലൈ പ്രഥമവാരത്തിൽ ബോംബയിൽ എത്തുന്നതും ജൂലൈ 15-ാംനു കോട്ടയത്തുവന്നുചേരുന്നതുമാണ്.

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ

അദ്ധ്യായം 18

വീണ്ടും രണ്ടുസ്നേഹിതന്മാർ

എം. കുര്യൻ

ഒരു കൊച്ചു കാററ് മുറിക്കുള്ളിലേക്ക് പാഞ്ഞുകയറി. മേശപ്പുറത്തു കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മെഴുകുതിരികളുടെ തീനാമ്പു കാററിൽ നൃത്തം വച്ചു.

ഒരു മൂലയിലേക്കു മാറിനിന്ന് ആസ്ക്ളിപ്പിയസ് ദേവൻ തൻെറ വേഷം മാററുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ്. സമീപം നിൽക്കുന്ന അപ്പോത്തിക്കരി, മുഖമൂടി എടുത്ത് മാററാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. ദേവൻെറ വേഷഭൂഷകൾ മാററിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു യുവാവായ മനുഷ്യനാണ് തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഇരുപതിനും ഇരുപത്തിയഞ്ചിനും ഇടയ്ക്കു പ്രായം മതിക്കാം. ദീർഘകായൻ. കൃശശരീരം. വികാരങ്ങൾ മാറിമാറി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ സമർത്ഥമായ വദനം. സ്നേഹോഷ്മളമായ നോട്ടം. നല്ല ചൊറുചൊറുക്കുള്ള പ്രകൃതി.

“പ്രോബസേ! നന്ദി പറയുന്നു.” യുവാവ് ഒരു തോർത്തു കൈയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് വെള്ളം ശേഖരിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നിടത്തേയ്ക്കു മാറി. അപ്പോത്തിക്കരിയായ പ്രോബസ് അലമാരിയിലിരുന്ന ഇറച്ചിയും റൊട്ടിയും വീഞ്ഞുകുപ്പിയും എടുത്ത് മേശപ്പുറത്തു തയാറിക്കിവെച്ചു. വൈദ്യപുരോഹിതന്മാർ ഓരോദിവസം മാറിമാറി ആസ്ക്ളിപ്പിയസ് ദേവൻെറ ഭാഗം അഭിനയിച്ച് രോഗചികിത്സ വിധിക്കുകയാണ് പതിവ്. അതു കഴിഞ്ഞാലുടൻ അവക്ക് ലഘുഭക്ഷണം തയാറായിരിക്കും. പ്രോബസ് കുപ്പി തുറന്ന് വീഞ്ഞു രണ്ടു തംബ്ളറിൽ പകന്നു, ഒരെണ്ണം യുവാവിനു നീട്ടി. “ലൂക്കോസേ! വൈദ്യൻെറ ജോലി നീ ഇന്ന് അസാമാന്യവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടെ നിർവഹിച്ചു. ഒന്നാന്തരമായിരുന്നു. ആസ്ക്ളിപ്പിയസ് ദേവൻ തന്നെ എഴുന്നള്ളിയതാണോ എന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചുപോയി.”

അപ്പോത്തിക്കരിയുടെ പ്രശംസ കേട്ട് യുവാവിൻെറ അധരങ്ങളിൽ ഒരു മന്ദസ്മേരം നിഴലിട്ടു. “ഞാൻ ഇവിടെ നടത്തുന്ന അവസാനത്തെ ചടങ്ങ് ഏററവും മെച്ചമായിരിക്കണമെന്ന് എനിക്കു നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.” യുവാവ് ഒരു കഷണം റൊട്ടി എടുത്ത് കറിയിൽ മുക്കി, വായ്ക്കകത്തിട്ടു.

ആ യുവാവിൻെറ മനസ്സ് വിദൂരതയിലെവിടെയോ പറന്നുനടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ലൂക്കോസ് പെർഗാമൂമ്മിലെത്തിട്ട് അഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞു. വൈദ്യവിജ്ഞാനീയത്തിലും ശസ്ത്രക്രിയയിലും തികഞ്ഞ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയ ആ യുവാവിനെ എല്ലാവക്കും വലിയ കാര്യമാണ്. അഞ്ചു വർഷത്തെ പഠിത്തം പൂർത്തിയായതോടെ ഒരു വൈദ്യപുരോഹിതൻെറ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ആ യുവാവ് പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അനിശ്ചിതമായ ഒരു ഭാവിയാണ് മുമ്പിൽ അവ്യക്തതയുടെ മൂടുപടവുമിട്ടു കിടക്കുന്നത്.

കുറെനേരത്തേയ്ക്ക് ഇരുവരും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ ചിന്തകളുമായി മല്ലടിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ശൈത്യവാതം പൂന്തോട്ടത്തിൽനിന്ന് അടിച്ചുകയറി. വേനൽക്കാലത്തിൻെറ അന്ത്യഘട്ടമായിരുന്നതിനാൽ, ആ ശൈത്യത്തിൻെറ കുളർമ നിർവൃതിദായകമായിരുന്നു. വിടർന്നുനിൽക്കുന്ന സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളുടെ പരിമളം കലന്ന നിശാവാതത്തിൻെറ ആസ്വാദ്യത പ്രത്യേകംതന്നെ.

പെർഗാമൂമ്മിലെത്തിയതു മുതലുള്ള നാളുകൾ ഒരു തിരശ്ശീലയിലെന്നോണം ലൂക്കോസിൻെറ മനസ്സിൽ മിന്നിത്തെളിഞ്ഞു. ആദ്യകാലത്ത് കേവലം ഒരു പുരോഹിതശിഷ്യനായി രോഗികളെ പരിചരിച്ചതും, രോഗങ്ങൾ പഠിച്ച് അവയ്ക്കു് മനുഷ്യശരീരത്തിന്മേലുള്ള പ്രവർത്തനക്രിയ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയതും യുവാവ് ഓർമ്മിച്ചു. ദേവൻെറ ഇടപെടൽമൂലം രോഗചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് ഒരു വെറും പ്രചരണപ്പുഞ്ചമാത്രമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, വൈദ്യപുരോഹിതന്മാർ, മററു വൈദ്യന്മാരെപ്പോലെതന്നെ, രോഗലക്ഷണങ്ങൾ സശ്രദ്ധം പഠിച്ച് അതതിനു പററിയ ചികിത്സ വിധിക്കുകയാണ് ചെയ്തുപോന്നത്.

പരിശീലനത്തിൻെറ വർഷങ്ങൾ തെല്ലും ആയാസരഹിതമല്ലായിരുന്നെന്ന് ലൂക്കോസ് അനുസ്മരിച്ചു. ആ യുവാവ് കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചു. പരമ്പരാഗതമായി, അലിഖിതമായി, പ്രചരിക്കുന്നവയും പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നവയു

സൺഡേസ്കൂൾ വാർഷികത്തിനുപററിയ

ഒൻപതു പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ.	ണ.	പൈ
സുന്നഹദോസുകൾ	1	0	0
മൂന്നു വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ	0	8	0
,, വി. സി. അച്ചനും റോമാസഭയും (5 ണ സ്റ്റാമ്പയക്കുക)	0	4	0
ചെപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്	1	0	0
വിസിററ് സോവനീർ	1	0	0
വലിയനോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും നമസ്കാരക്രമം	2	8	0
കന്തീലായുടെ ക്രമം	1	0	0
മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് നൂഹദാ	0	10	0
കാതോലിക്കാ സിംഹാസനചരിത്രം	1	8	0

ആവശ്യപ്പെടുക

കെ. വി. മാമ്മൻ. ചർച്ച്‌വീക്കിലി ആഫീസ്, കോട്ടയം.

മായി ഒട്ടനവധി ചികിത്സാവിധികൾ ശ്രദ്ധയോടെ മനസ്സിലാക്കി. ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉള്ളറകളിൽവച്ച് മൃഗങ്ങളുടെ ദേഹം കീറിമുറിച്ച് പഠിച്ചിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനുവെളിയിൽവച്ച് രഹസ്യമായി ചിലപ്പോഴൊക്കെ മൃതശരീരങ്ങൾ കീറിമുറിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നതിനും അവസരം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഈദൃശപ്രവൃത്തികളെ അദ്ധ്യാപകരായ വൈദ്യപുരോഹിതന്മാർ എതിർത്തിരുന്നില്ല. "മൃതദേഹങ്ങൾ തുറക്കേണ്ടതു് പഠിതാക്കൾക്ക് ആവശ്യമാണ്" എന്നുള്ള റോമാഭിഷഗ്വരനായ സെൽസസിൻെറ ഉപദേശം ആദരണീയമായി അവക്കു തോന്നിയിരുന്നു,

ക്ഷേത്രത്തിലെ ലൈബ്രറിയിൽ ധാരാളം സമയം ചെലവഴിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുത ലൂക്കോസ് ഓത്തു. പുരാതന ഗ്രീസിലെ ഭിഷഗ്വരനായിരുന്ന ആസ്ക്ലിപ്പിയസിൻെറയും മററനേകം വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെയും വിധികളടങ്ങിയ കൈയ്യെഴുത്തുപ്രതികളും ചുരുളുകളും നിഷ്ക്കർഷയോടെ ആ യുവാവു പഠിച്ചു. പ്രാചീനകാലത്തു് വൈദ്യന്മാരുടെ പെരുമാററം സംബന്ധിച്ച് രചിച്ചിട്ടുള്ള സദാചാരനിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളുമെല്ലാം താല്പര്യപൂർവ്വം വായിച്ചുമനസ്സിലാക്കി. പ്രത്യേകിച്ചും, ബാബിലോണിയൻ ഭിഷഗ്വരനായിരുന്ന ഹാമ്മുറാബിയുടെ സാന്മാർഗ്ഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ ലൂക്കോസിനു ഹൃദ്യമായി തോന്നി.

കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷങ്ങൾ തന്നിൽ വളരെയധികം മാററം വരുത്തീട്ടുള്ളതായി യുവാവു കണ്ടു. ധാരാളം പഠിച്ചുവെന്നുള്ളതിൽ മാത്രമല്ല, ആ വിദ്യാർത്ഥി കൗമാരത്തിൽനിന്നു് പൂർണ്ണയൗവ്വനത്തിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതാനും വർഷംമുമ്പ്, അന്ത്യോഖ്യായിൽനിന്നു യരുശലേമിലേക്കും അവിടെനിന്നു് ഗലീലാവഴി ദമസ്ക്കോസിലേക്കും തിരികെ അന്ത്യോഖ്യയിലേക്കും അനന്തരം പെർഗാമുമിലേക്കും യാത്രചെയ്ത കുമാരനല്ല ഇപ്പോൾ ക്ഷേത്രമുറിയിലിരുന്നു ലഘുഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന കമ്പപട്ടവായ യുവ ഡോക്ടർ. വളരെ ഗഹനമായ പരിവത്തനങ്ങൾ ഈ വർഷങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മുൻപറഞ്ഞ സഞ്ചാരത്തെപ്പററി സ്മരിച്ചപ്പോൾ മറീയാമ്നയുടെ രൂപം മനസ്സിൽ തിക്കിത്തിരക്കിതള്ളിക്കയറി. യുവാവ് വേപഥുഗാത്രനായി. അവൾ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണോ? ആദ്യമാദ്യം എഴുത്തുകൾ ക്രമമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, പഠിത്തത്തിലും പുസ്തകങ്ങളിലും മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞ ലൂക്കോസ് മറുപടി അയയ്ക്കുന്നതിൽ ചിട്ടയും കണിശവും ഒന്നും പാലിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ഏകദേശം ഒരുവർഷത്തിനു മേലായി മറിയാമ്നയിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും വിവരം ലഭിച്ചിട്ട്. ദമസ്ക്കോസിൽ മത്സ്യസംഘക്കാരുടെനേക്ക് പീഡനം അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നതായും, തൽഫലമായി മറിയാമ്നയും പിതാവും തർസോസിലുള്ള അവരുടെ പൂർവ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോയതായും; ഒടുവിൽ കിട്ടിയ ഒരു കുറിപ്പിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ദമസ്ക്കോസിൽവച്ച് മണലാരണ്യത്തിലേക്കു ബോധപൂർവ്വം യാത്ര തുടരുന്നതായി കണ്ട ശൗലിനെപ്പററിയോ യേശുവിൻെറ പ്രബോധനങ്ങളടങ്ങിയ ചുരുളിനെപ്പററിയോ ആ യുവാവ് അതിൽപിന്നിട്ട് യാതൊന്നും കേട്ടിരുന്നില്ല.

പ്രോബസ് തൻെറ എതിർവശത്തിരിക്കുന്ന യുവാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. "എന്താണിത്ര ദീർഘമായ ആലോചന?"

ചിന്താലീലനായ ലൂക്കോസ് ഒന്നു ഞെട്ടി. പ്രോബസിനെപ്പററി വളരെയധികമൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും, തനിക്കു ചേന്നഒരുസ്നേഹിതനാണെന്നു് ലൂക്കോസിനു തോന്നിയിരുന്നു. ധാരാളം വായിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പണ്ഡിതനാണ് പ്രോബസ് എന്നു സ്പഷ്ടം. മിക്ക രാജ്യങ്ങളെയും നഗരങ്ങളെയും പററി ആ മനുഷ്യന് നേരിട്ടറിവുണ്ടെന്നു് സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പലപ്പോഴും സംഭാഷണത്തിന് ഒരു പരിഹാസച്ചുവ ഉണ്ടായിരിക്കും. സാധാരണ മനുഷ്യർ അവലംബിക്കുന്നതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ആശയങ്ങളും പ്രോബസിനുണ്ടായിരിക്കമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി ക്ഷേത്രത്തിൽ മരുന്നു കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന അപ്പോത്തിക്കരിയായി മെലിഞ്ഞുനീണ്ട പ്രോബസ് ജോലി നോക്കിവരുന്നു. അതിനിടക്കു് ലൂക്കോസും അപ്പോത്തിക്കരിയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

"തുടർന്നു തമസിക്കണമെന്നു് പ്രധാന പുരോഹിതൻ നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടുകയുണ്ടായോ?" പ്രോബസ് തെരക്കി.

ലൂക്കോസ് പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു: "എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എൻെറ പഠിത്തം അവസാനിക്കുന്ന ഉടൻ ഞാൻ ഇവിടംവിട്ടു പോവുകയാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെന്തോ ഭാരം നീങ്ങിക്കിട്ടിയതുപോലെ തോന്നി."

"കള്ളപ്പരിഷ!." പ്രോബസ് മുരണ്ടു. "നിനക്കിവിടെ ജോലി തരികയാണെങ്കിൽ, നിൻെറ സാമത്ഥ്യം ഹേതുവായി ഏതാനും വർഷത്തിനകം ആ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയേക്കും. അതാണവരുടെ ഭയം. ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ നിന്നെ ഇവിടെനിന്നു പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നതായിരിക്കും അവക്കു സന്തോഷം. ഏതായാലും ലൂക്കോസ് ഇവിടെ തുടരുന്നതു് വെറും മഠയത്തരമായിരിക്കും. നിന്നോളംപോലും സമത്ഥരല്ലാത്ത വൈദ്യന്മാർ എഫേസോസിലും റോമിലുമെല്ലാം പണം വാരുകയാണ്." പ്രോബസിൻെറ നയനങ്ങളിൽ വിഷാദച്ഛായ നിഴൽ ചൂടി. സ്വരം ശോകാർദ്രമായി: "പക്ഷേ, നീ പോയിക്കഴിയുമ്പോൾ, ഇവിടെവരുന്ന രോഗികളുടെ കാര്യത്തിലാണു് എനിക്കു സങ്കടം. നിൻെറ സഹപുരോഹിതന്മാരായ വൈദ്യന്മാരിൽ ചിലർ ആസ്ക്ലിപ്പിയസ് ചമഞ്ഞുവരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ എങ്ങനെയൊക്കെയാണ് നടക്കുന്നതെന്നു കാണണം!! കഷ്ടംതന്നെ."

വീഞ്ഞു തംബ്ളർ ഒഴിവാക്കിയശേഷം പ്രോബസ് അന്നു രാത്രിയിൽ കിട്ടിയ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ സംഭരിച്ചിരുന്ന സഞ്ചിയിൽ നോക്കി. "ഓ. ഇന്നു രാത്രി ആസ്ക്ലിപ്പിയസിനു വേണ്ടുവോളം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ" അതിനകത്തു കയ്യിട്ട് ഏതാനും സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ആ മനുഷ്യൻ തുടന്നു: "ലൂക്കോസേ! നീയും ഈ രീതി നേരത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഇവിടത്തെ നിൻെറ സഹപുരോഹിതന്മാരെല്ലാവരുംതന്നെ ക്രമമായിദേവൻെറ പണംമോഷ്ടിക്കുന്നവരാണ്."

"എനിക്കു പണത്തിനു് ആവശ്യമില്ല. എൻെറ വളത്തപ്പൻ തെയോഫിലോസ് ധനികനാണ്. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യയിൽ പ്രാക്ററിസ് ആരംഭിക്കാം."

23–ാം സങ്കീത്തനം—12

വിശേഷതൈലാഭിഷേകം

റവ. ജോൺഡീൻ

(1)

എൻെറ തലയെ എണ്ണുകൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. സങ്കീ: 235

പൗരസ്ത്യദേശത്തെ മര്യാദയനുസരിച്ച് നിങ്ങളെ കാണുവാനായി ഒരതിഥി വന്നാൽ ആ ആളിനു ഭവനത്തിലേക്കു് സ്വാഗതമരുളുന്നതു് പാദപ്രക്ഷാളനം ചെയ്തായിരിക്കും. യാത്രചെയ്തവഴി ചൂടുള്ളതും പൊടി നിറഞ്ഞതുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് മെതിയടി ധരിച്ച പാദങ്ങൾ വേദനിക്കുന്നുമുണ്ടാവാം. ആ പാദങ്ങൾ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കഴുകിയാൽ അതിനൊരു പ്രത്യേക സുഖവുമുണ്ട്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ സുഗന്ധതൈലം ശിരസിലൊഴിച്ച് അതിഥികളെ ലേപനം ചെയ്യുകയായി. അതിഥി സ്വാഗതാർഹനല്ലെങ്കിൽ ഈവിധമുള്ള സാധാരണ മര്യാദകൾ വിട്ടുകളയും. ഈ അതിഥിമര്യാദ വിട്ടുകളഞ്ഞതിനു് പരീശനായ ശിമയോനെ കത്താവ് ശാസിച്ചതു സ്മരിക്കുമല്ലൊ. ശീമോനെ ശാസിച്ച സന്ദർഭം, കത്താവിൻെറ മഹത്വകരമായ സ്നേഹംമൂലം ഹൃദയം തകന്ന പാപിനിയായ സ്ത്രീ തൻെറ പാപജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു കൃതജ്ഞതാപാരമ്യത്താൽ ക്രിസ്തുസമീപത്തിലണഞ്ഞു് അവിടത്തെ തൃപ്പാദത്തിങ്കൽ കണ്ണുനീർ വാത്തു് അവളുടെ തലമുടികൊണ്ട് അവയെ തുടച്ചതിൽ ആ പരീശൻ നീരസപ്പെട്ട അവസരമായിരുന്നു. ഈ സംഭവത്തോട്, ബഥാനിയായിൽ വച്ച് മറിയം കത്താവിനെ സമീപിച്ച് അവിടുത്തെ ശിരസ്സും പാദങ്ങളും അമൂല്യതൈലംകൊണ്ട് ലേപനം ചെയ്ത വിലയേറിയ രംഗം താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. അഭിഷേകത്തെപ്പററി മൂന്നുവിധത്തിൽ നമുക്കു ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്.

"എൻെറ ശത്രുക്കൾ കാൺകെ നീ എനിക്കു വിരുന്നൊരുക്കുന്നു" എന്നു് ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞ ദാവീദുതന്നെ "നീ എൻെറ തലയെ എണ്ണുകൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു." എന്നു പറയുന്നു. "നീ!" ഈ വിധം ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നതിനു് ഏതാണ്ട് ഉററബന്ധം ആവശ്യമാണ്. ദാവീദ് ദൈവത്തെ സമീപിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്നു അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു എന്നു് അവൻെറ ഹൃദയത്തിൻെറ ആഴത്തിൽ അവൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് "നീ എൻെറ തലയെ അഭിഷേകം ചെയ്തു" എന്നു പറയുവാൻ അവനു് കഴിഞ്ഞു

ഒരു നല്ല സ്വാഗതം എത്രമാത്രം ഹൃദയം കുളിർപ്പിക്കുന്നതാണ്. എൻെറ ഇടവകസേവനകാലങ്ങളിൽ സുവിശേഷവുമേന്തി ഞാൻ വീടുകൾതോറും ചുററിസഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ദൗത്യനിർവഹണത്തിൽ എനിക്കു ഭിന്നതരത്തിലുള്ള സ്വാഗതമാണ് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചില അവസരങ്ങളിൽ ഗൃഹവാതിൽ രണ്ടിഞ്ച് തുറന്നു് ഏതോ അസുഖശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ട് നിമിഷവേഗത്തിൽ വാതിൽ അടയ്ക്കുന്നതു കാണാം. മററുചില അവസരങ്ങളിൽ വാതിൽ വിശാലമായി തുറന്നിട്ട് ഗൃഹനായകൻ എന്നെ കണ്ടില്ലെന്ന ഭാവേന വിദൂരത്തിലേക്കു് നോക്കുന്നതും കാണാം. പല വർഷകാലത്തേക്കു് എല്ലാമാസത്തിലും ഒരു ക്ലിപ്തതീയതി രാത്രി സ്വഭവനത്തിലെത്തി പിതാവിനോടൊന്നിച്ച് ഞാൻ അത്താഴം കഴിക്കുമായിരുന്നു. ശീതകാലത്തു് ഞാൻ ഭവനത്തിലെത്തുമ്പോൾ രാത്രി കുറെ അധികരിച്ചിരിക്കും. അന്നൊക്കെയും വഴിമുതൽ ഗൃഹപ്രാന്തംവരെ എത്തുന്നതിനു മാർഗ്ഗദർശം ചെയ്യുവാൻ വിളക്കു കത്തിച്ചുവെച്ചിരിക്കും. ഞാൻ വാതിലിൽ മുട്ടുന്നതിനു മുമ്പായി പിതാവു തന്നെ വന്നു് കതകു തുറന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. എത്ര ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണമാണ് അവിടെ എപ്പോഴും എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നതു്.

ആത്മാർത്ഥമായ സ്വീകരണം എത്ര വലിയ വ്യത്യാസമാണ് വരുത്തിവെയ്ക്കുന്നതു്. സന്ധ്യാവേളയിൽ സ്വഭവനത്തിലണയുന്ന ആളിനു് അവിടെ ലഭിക്കുന്ന ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണം എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകമാണ്. എന്നാൽ ആനന്ദകരമായ ഒരുദിവസത്തെ ഭഞ്ജിക്കുവാൻ അരോചകമായ സ്വീകരണം ധാരാളം മതിയാകും. തൻെറ ദൈവംതന്നെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു എന്നു് ദാവീദ് അറിഞ്ഞിരുന്നു.

സ്വകുടുംബാംഗങ്ങളും രാജാവായ ശൗലും അവനെ നിഷേധിച്ചു എങ്കിലും ദൈവം അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവൻെറ സഹോദരങ്ങൾ അവനെ നോക്കി പല്ലിറുമ്മുകയും അവൻെറ ആദർശശുദ്ധിയെ ചോദ്യംചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. ശൗൽ അവൻെറ ശൂലം ദാവീദിനുനേരെ എറിഞ്ഞു് അവനെ വധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. അവൻെറ ഭായ്യ മീഖൾ അവനു് ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിയേയും വിശ്വസ്തതയേയും പുച്ഛമായി വീക്ഷിച്ചിരിക്കാം; എങ്കിലും ദൈവം അവനെ സ്വാഗതംചെയ്ത്അവൻെറ തല എണ്ണുകൊണ്ട് അഭിഷേകംചെയ്തു.

ശത്രുവുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലും പക്ഷിയെ എന്നപോലെ അവനെ വേട്ടയാടുന്നവരുടെ കയ്യിൽനിന്നും ദൈവം അവനെ കാത്തുകൊണ്ടു. അവിടുന്നു് രാത്രിയുടെ അന്ധകാരംകൊണ്ടോ ഗുഹയുടെ ഒളിവിടംകൊണ്ടോ യോനാഥാൻെറ സ്നേഹംകൊണ്ടോ അവനെ മറച്ചു. അവിടുത്തെ സ്നേഹംകൊണ്ട് അവനെ ആവരണം ചെയ്തു. രാത്രി നക്ഷത്രങ്ങളിൽക്കൂടെയും അവിടുത്തെ വഴിയുടെ കാവൽകൊണ്ടും അവനോട് സംസാരിച്ചു.

അവൻ പ്രാത്ഥിക്കുന്നതിനും സ്തുതിഗീതങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനുമായി വന്നപ്പോൾ ദൈവം അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവൻ സങ്കീത്തനങ്ങൾ രചിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിൻെറ ആത്മാവ് അവൻെറമേൽ ഇല്ലായിരുന്നുവോ? ദാവീദിൻെറ ഏററവും വലിയ സംഭാവന അവൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള കീത്തനങ്ങളാണ്. അവൻെറ രാജ്യസംസ്ഥാപനത്വം വിസ്മരിച്ചുപോയേക്കാം; എന്നാലും അവൻെറ പ്രാത്ഥനകളും സ്തുതിഗീതങ്ങളും വിസ്മൃതമാകയില്ല.

"അപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കാണോ യാത്ര? കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം നാം തമ്മിൽ സംസാരിച്ചപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞില്ലെന്നാണല്ലൊ പറഞ്ഞതു്."

"ഇപ്പോൾ നേരെ അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കല്ല. റോമാസൈന്യത്തിൽ ഒരു സജ്ജനായി ചേരുന്നതിനാണ് ഇപ്പോഴെൻെറ ഉദ്യമം:"

"സൈന്യത്തിലോ?" പറഞ്ഞതു മനസ്സിലാകാഞ്ഞിട്ടെന്നോണം പ്രോബസ് പകച്ചുനിന്നു. (തുടരും)

Thought for the week.

"Strive to see God in all things without exception, and acquiesce in His will with absolute submission. Do everything for God, uniting yourself to Him by a mere upward glance, or by the overflowing of your heart towards Him. Never be in a hurry; do everything quietly and in a calm spirit. Do not lose your inward peace for anything whatsoever, even if your whole world seems upset."

Francis de Sales.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ വില തിട്ടപ്പെടുത്തൽ

(എം. തൊമ്മൻ ബി. ഏ.)

"അവിടെ എത്തിയശേഷം സഭയെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും ജാതികൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും അറിയിച്ചു."

അപ്പോ.പ്രവൃത്തികൾ 14: 27.

പൗലൂസ് അപ്പോസ്തലനും ബർന്നബാസും അവരുടെ ആദ്യത്തെ മിഷനറിയാത്ര കഴിഞ്ഞ് അന്ത്യോഖ്യയിൽ മടങ്ങിയെത്തി. അവിടെയുള്ള സഭയെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർ നൽകിയ യാത്രാവിവരണത്തെപ്പററിയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിവരുന്ന ആളുകളുടെ യാത്രാവിവരണങ്ങൾ സാധാരണ രസാവഹമായിരിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ വിവരണത്തിൽ അവർ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവരുടെ സ്വഭാവത്തെയും ജീവിതതാൽപ്പര്യങ്ങളെയും ഏറെക്കുറെ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും. ഒരാൾ അയാൾ താമസിച്ച ഹോട്ടലുകളുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെയും കഴിച്ച ഭക്ഷണങ്ങളുടെയും വർണ്ണനയ്ക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നെങ്കിൽ അയാളുടെ അഭിരുചികൾ ഏതു വഴിക്കാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. ചിലർ അവർക്കുണ്ടായ കഷ്ടപ്പാടുകളെ മുഴപ്പിച്ചു പറയും. മററു ചിലർ അവർ കണ്ട വിശേഷപ്പെട്ട കാഴ്ചകളെക്കുറിച്ചും അവർക്കുണ്ടായ നല്ല അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയും. ഏതായാലും ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നാം സൂക്ഷിക്കുന്ന രേഖകളും സ്മരണകളും നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവ ആയിരിക്കും എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തലന്റെ യാത്രാവിവരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ എങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു നമുക്കു നോക്കാം.

"ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും ജാതികൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തതും"—ഇതാണ് അവർക്കു പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്. പൗലൂസിന്റെ യാത്രയെപ്പററി നമുക്കു കൂടുതലായി അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് മററു പല കാര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകാമായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയായി പറയാം. വളരെ ക്ലേശകരമായ ഒരു യാത്രയായിരുന്നു അത്. പലതരത്തിലുള്ള അത്യാഹിതങ്ങൾക്കും പീഡനത്തിനും പട്ടിണിക്കും എതിർപ്പിനും അവർ വിധേയരായി. ലുസ്ത്രയിലെ ആളുകൾ പൗലൂസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. മൃതപ്രായനായ നിലയിൽ ഒരുവിധത്തിൽ അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടെന്നേ പറയാവൂ. പൗലൂസിനു തന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെല്ലാം വിവരിച്ചുപറഞ്ഞ് അന്ത്യോഖ്യയിലെ സഭയിൽ ഒരു രക്തസാക്ഷിയായി ചമയുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരു മനോഭാവം അൽപമെങ്കിലും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളെല്ലാം പൗലൂസ് മറന്നുപോയി. ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു ചെയ്ത അത്ഭുതകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നന്ദിയോടുകൂടി സ്മരിക്കുക മാത്രമാണ് പൗലൂസ് ചെയ്തത്.

ഇതിൽനിന്നു നമുക്കെന്തെങ്കിലും പാഠം പഠിക്കുവാനുണ്ടോ? നമ്മുടെ ജീവിതത്തേയും അനുഭവങ്ങളേയും കുറിച്ചു നമുക്കുള്ള മനോഭാവമെന്താണ്? ഓരോ ദിവസത്തെയും ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ചിന്തകൾ എങ്ങനെയുള്ളവയാണ്? ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന നിലയിലോ ഒരു സഭയായിട്ടോ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സ്വയം പരിശോധിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളെയാണ് നാം വിലമതിക്കുന്നത്? ബാഹ്യമായ നേട്ടങ്ങൾക്കാണോ നാം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത്? അതോ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനും ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുമാണോ? ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സും മൂല്യങ്ങളും ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നെങ്കിൽ, അയാൾക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ എത്രതന്നെ അസുഖകരമായാലും, അയാളുടെ സ്മരണയിൽ എപ്പോഴും കൃതജ്ഞതയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനും പ്രഥമസ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ചിലരുടെ ജീവിതം അവസാനമില്ലാത്ത അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും പരാജയത്തിന്റെയും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുടെയും ചരിത്രമായിതോന്നാം. എന്നാൽ ഉറച്ച ദൈവവിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും അനുഭവങ്ങൾ ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല. പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പലവിധത്തിലുള്ള പ്രയാസങ്ങളിൽക്കൂടെയെങ്കിലും ദൈവം അവരെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തതായി അവർക്കനുഭവപ്പെടും. എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചെങ്കിലും ദൈവത്തോടു കൃതജ്ഞരായിരിക്കുവാൻ മതിയായ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും നിശ്ചയം.

പൗലൂസിന്റെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനും കാരണമെന്തായിരുന്നു? ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേററുക എന്നുള്ളതു പൗലൂസ് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏകലക്ഷ്യമായി സ്വീകരിച്ചു—അതായിരുന്നു തന്റെ അളവററ സന്തോഷത്തിന്റെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും കാരണം.

തന്റെ ജീവിതത്തിലും താൻ വഴിയായി മററുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹപരമായ ഉദ്ദേശങ്ങൾ നിറവേറിക്കാണുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു കൃതാർത്ഥത പൗലൂസിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. തനിക്കെന്തു സംഭവിച്ചാലും തരക്കേടില്ല, ആ ഉദ്ദേശം നിറവേറണമെന്നു മാത്രം.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ ഇയ്യോബ് 24. 1—12.

ദൈവം നീതിപൂർവ്വം ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇയ്യോബ് തൊഴിലാളികളുടെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ദൈവം ദുഷ്ടന്മാരെ ശിക്ഷിക്കാത്തതെന്തു കൊണ്ടാണെന്നും സാധുക്കളുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കു നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടപെടാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും ഇയ്യോബ് ചോദിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വെല്ലുവിളി ഇന്നും ലോകത്തിലെവിടെയും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും അവസരസമത്വം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധം ഇന്നു പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതു പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വളരെ അധികം പ്രാർത്ഥനയും പ്രവൃത്തിയും ആവശ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കുള്ള ചുമതലയെന്താണ്? ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഇതിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ? സകല മനുഷ്യജാതിയുടെയും പിതാവായ ദൈവമേ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുവാനും നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രചോദനത്താൽ എല്ലാവരെയും സഹോദരന്മാരെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുവാനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ.

ചൊവ്വാ. ഇയ്യോബ് 28.1—28.

ജ്ഞാനത്തേപ്പററിയുള്ള ഈ അദ്ധ്യായം ഇയ്യോബിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരിക്കാനിടയില്ലെന്നും പിന്നീട് ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ഏതായാലും ഇതു വളരെ മനോഹരമായ ഒരു കവിതാശകലമാണ്. ജ്ഞാനം എവിടെ കണ്ടെത്താം? എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ആദ്യമായിട്ട് ജ്ഞാനം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥാനങ്ങളേപ്പററി പറയുന്നു. ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുനിന്നും പൊന്നും വെള്ളിയും വിലപിടിച്ച രത്നങ്ങളും കണ്ടെടുക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവയൊന്നും ജ്ഞാനം കണ്ടെത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നില്ല. ജ്ഞാനം അവയെല്ലാം അതീതമാണ്. അതു ദൈവത്തിൽ മാത്രമേ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയൂ. ദൈവത്തോടു ഭയഭക്തിയിൽ വർത്തിക്കുകയും ദോഷം വിട്ടകന്നു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ജ്ഞാനം. സർവ്വജ്ഞനും സർവശക്തനുമായ ദൈവമേ നിന്നിലുള്ള ഭക്തിയിലും അനുസരണത്തിലും യഥാർത്ഥജ്ഞാനം കണ്ടെത്തുവാൻ നീ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ.

ബുധൻ. ഇയ്യോബ് 29.1—40.

ഇയ്യോബും സ്നേഹിതന്മാരും തമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദം അതിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരിക്കയാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇയ്യോബ് സുഭിക്ഷതയും സൗഭാഗ്യവും അനുഭവിച്ചിരുന്ന തന്റെ ഭൂതകാലത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ കാലം മററുള്ളവർ തന്നെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന കാലവുമായിരുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം ഇയ്യോബിന്റെ സമ്പത്തുമാത്രമല്ലായിരുന്നു; തന്റെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവും കൂടിയായിരുന്നു. അന്നു ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിയും അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇയ്യോബിന്റെ പരോപകാരതല്പരത മൂലം മററുള്ളവരുടെ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ആദരവും സമാർജ്ജിക്കുവാൻ അവനു കഴിഞ്ഞു. 2—4 വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കാവലും നടത്തിപ്പും സഖ്യതയും സമ്പത്തുകാലത്തെ ആശ്രയിച്ചാണോ ഇരിക്കുന്നത്? അവ നമുക്കു കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതു പ്രയാസങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലായിരിക്കാം. ദൈവമേ, സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ഒരുപോലെ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുവാനും സേവിക്കുവാനും നീ ഞങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണമേ.

വ്യാഴം. ഇയ്യോബ് 31:1—8: 13—28: 35—40.

മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ട ചിത്രത്തിന്റെ മറുവശമാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇയ്യോബ് വരച്ചുകാണിക്കുന്നത്. മുമ്പിലത്തെ ബഹുമാനത്തിനുപകരം ഇപ്പോൾ നിന്ദയാണ് ഇയ്യോബിന്റെ ഓഹരി. അതിനുള്ള ഉത്തരവാദി ദൈവമാണുതാനും! ഇയ്യോബ് നിരപരാധിയാണെന്നു വീണ്ടും സമർത്ഥിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പല പാപങ്ങളേയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ട് അവയിലൊന്നും താൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഇയ്യോബ് അവകാശപ്പെടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ചു ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് നീതിപൂർവം തന്നെ വിസ്തരിക്കണമെന്ന് ഇയ്യോബ് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. വിചാരത്തിലും ഉദ്ദേശത്തിലും ഉള്ള വിശുദ്ധിക്ക് ഇയ്യോബ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു. "ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുമായി ഒരു നിയമം ചെയ്തു." എന്ന് ഇയ്യോബ് പറയുന്നു. ഇയ്യോബ് ആന്തരിയമായ നിഷ്കളങ്കത പാലിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. സ്വയനീതിയുടെയും സ്വയ സംതൃപ്തിയുടെയും ഒരു പ്രതീതിയാണ് ഇയ്യോബിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിക്കുമ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാ

കുന്നതു്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി അവനുള്ള സകലത്തിനും ക്രിസ്തുവിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വെള്ളി. ഇയ്യോബു് 33.14—30.

ഇയ്യോബും സ്നേഹിതന്മാരുമായുള്ള വാദപ്രതിവാദത്തിനു ശേഷം എലീഹൂവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നു. ഇവയും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുൻ ഭാഗങ്ങളുമായി പറയത്തക്ക ബന്ധമൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രഭാഷണങ്ങളും പിന്നീടു് ആരെങ്കിലും എഴുതിച്ചേർത്തതായിരിക്കാം എന്നഭിപ്രായമുണ്ടു്. മററുള്ളവരെല്ലാം പറഞ്ഞു കഴിയുവാൻ കാത്തിരുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണു് എലീഹൂ എന്നു് 32-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. ഇയ്യോബിനു കുററബോധം വരുത്തുവാൻ മുമ്പു സംസാരിച്ച ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. ഇപ്പോൾ എലീഹൂ അതിനായി ശ്രമിക്കയാണു്. അയാളും ഇയ്യോബു് പാപിയാണെന്നും അക്കാരണത്താലാണു് കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതെന്നും തെളിയിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു പാപബോധം വരുത്തി, അവൻ പാപം ഏററുപറഞ്ഞു ദൈവത്തിൽനിന്നു പാപമോചനം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം കഷ്ടതയിൽകൂടെ മനുഷ്യനെ നയിക്കുകയാണു് ദൈവം ചെയ്യുന്നതെന്നു എലീഹൂ വാദിക്കുന്നു. എലീഹൂവിന്റെ വാദമുഖം മുഴുവൻ അതേപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും അതിൽ പലതും നമുക്കു സ്വീകാര്യമായിട്ടുണ്ടു്. പലപ്പോഴും മനുഷ്യൻ തന്റെ പാപം മൂലം മുടിയനായ പുത്രനെപ്പോലെ, നാശവും ദുരിതവും ക്ഷണിച്ചു വരുത്താറുണ്ടു്; അവ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പാപമോചനത്തിന്റെ സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ചു എലീഹൂ പറയുന്നഭാഗം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണു്.

ശനി. ഇയ്യോബു് 38. 1—15

യഹോവായുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഇയ്യോബും സ്നേഹിതന്മാരും ഉന്നയിച്ച പ്രശ്നത്തെ പരാമർശിക്കുന്നവയല്ല. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ ചോദ്യം ചെയ്തതിനു് ഇയ്യോബിനെ ദൈവം ശാസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തേയും ശക്തിയേയും വിമർശിക്കുവാൻ ഇയ്യോബു ധൈര്യപ്പെടുന്നതു് അവന്റെ മൗഢ്യത്തെമാത്രമാണു് കാണിക്കുന്നതു്. സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ വിസ്മയാവഹമായ ശക്തിയേക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ഈ ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നതു്. ഇയ്യോബിന്റെ അജ്ഞതയെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചില ചോദ്യങ്ങളാണു് തുടരുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എത്ര അത്ഭുതകരമാണെന്നും എത്ര തുച്ഛമായിട്ടു മാത്രമേ അതിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളു എന്നും ഈ ശാസ്ത്രയുഗത്തിൽ മനുഷ്യൻ സമ്മതിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ അറിവുവർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം അവന്റെ അറിവിന്റെ പരിമിതിയെപ്പററിയുള്ള ബോധവും വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദൈവമേ സൃഷ്ടിവൈചിത്ര്യത്തിൽ നിന്റെ മഹത്വം കാണുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയ നയനങ്ങളെ തുറക്കേണമേ.

അറിയിപ്പു്

ആലുവായിൽ നിന്നും അയച്ച ലേഖനങ്ങളെല്ലാം യഥാസമയം ആഫീസിൽ ലഭിക്കാഞ്ഞതിനാൽ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച (ജൂൺ 2-ാംനു) ചർച്ചു വീക്കിലി തക്കസമയം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. അവിചാരിതമായുണ്ടായ ഈ അസൗകര്യം മാന്യവരിക്കാർ സദയം ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മാനേജർ
ചർച്ചുവീക്കിലി കോട്ടയം

പുസ്തകനിരൂപണം

ആൽബർട്ടു് ഷ്വൈററ്സർ

ഗ്രന്ഥകർത്താ: എം. കുര്യൻ
പ്രസാധകർ: മനോരമ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൌസ്, കോട്ടയം.

വില 1 രൂപാ 8ണ

“ശ്വാസം വിടാൻ കഴിവുള്ളിടത്തോളം നാൾ” സേവനമനുഷ്ഠിക്കുമെന്നു തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടു് ആഫ്രിക്കൻ വനാന്തരത്തിലെ പ്രാകൃത ജനങ്ങൾക്കു പലതരത്തിൽ പ്രകാശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വമഹാത്മാരിലൊരാളാണു് ജർമ്മൻ സ്വദേശിയായ ഡോ. ആൽബർട്ടു് ഷ്വൈററ്സർ. 1953-ൽ സമാധാനത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കി. അണുവായുധ പരീക്ഷണത്തിനെതിരായി “വനാന്തരത്തിൽ നിന്നും ഇന്നും ഒരാൾ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടു്.” ആശബ്ദം ദിഗന്തങ്ങളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യർ സുഖങ്ങളെന്നു പരിഗണിക്കുന്ന സകലതുംവിട്ടു് ഭൂതദയയാൽപ്രേരിതനായി സേവനത്തിന്റെസരണയിൽ കൂടിസദാസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണ്ഡിതനും, ഭക്തനും, കർമ്മനിരതനും, വന്ദ്യനുമായ ഷ്വൈററ്സറുടെ ഒരു നല്ല ജീവചരിത്രമാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം. അസ്സീസിയിലെ ഫ്രാൻസിന്റെ ജീവചരിത്രം കൊണ്ടുതന്നെ ജീവചരിത്ര സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു സമുന്നതസ്ഥാനം നേടിയിരിക്കുന്ന ശ്രീ എം. കുര്യന്റെ ആൽബർട്ടു് ഷ്വൈററ്സർ ‘അസ്സീസിയിലെ പ്രേമകോകില’ത്തിന്റെ ഇളയസഹോദരനാണു്. ഷ്വൈററ്സരുടെ ജീവിത സാഗരത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങി മറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന പ്രകാശ മാനങ്ങളായ സംഭവരത്നങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വസ്തുതകളുടെ സൂക്ഷ്മഗ്രഹണവും, രചനാപാടവത്തോടുകൂടിയുള്ള അതിന്റെ പ്രകാശനവും, ലളിത സുന്ദരമായ ഭാഷയും ഈ ജീവചരിത്രത്തെ ഹൃദ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മനുഷ്യസ്നേഹികൾക്കു ഈ ഗ്രന്ഥം സസന്തോഷം ശുപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ആത്യന്തികമായ അപഗ്രഥനത്തിൽ മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുമാണു് മനുഷ്യസമുദായത്തിനു ശാശ്വതമായ നന്മ ചെയ്യുന്നതെന്നു കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ നാലാംതരം കുററാന്വേഷണകഥകളിലും കള്ളക്കഥകളുടെ ആഭാസമായ ചിത്രീകരണങ്ങളിലും ആകൃഷ്ടരായിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന വിനകളെപ്പററി അല്പമെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനിക പ്രവണതകളിൽ എന്തെന്തു മാററങ്ങൾ സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല! കാവ്യോദ്ദേശം പ്രധാനമായും അധ്യാപനമാണെന്നുള്ള പ്ലേറേറായുടെ സിദ്ധാന്തം ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും യഥാർത്ഥമായി നിലകൊള്ളുകയാണു്. സാഹിത്യത്തിനും സമുദായത്തിനും ഒരുപോലെ അഭിമാനിക്കാവുന്ന കൃതികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ സാഹിത്യകാരന്മാർ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു സ്മരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രീ കുര്യന്റെ ആൽബർട്ടു് ഷ്വൈററ്സർ ഒരവസരം കൂടിതന്നിരിക്കുന്നു. (കെ. വി. എം.)

ഞങ്ങളുടെ മലബാർ ഭദ്രാസനപര്യടനം

കെ. സി. ഈപ്പൻ

തൃശ്ശൂരിൽവച്ചു നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനവാർഷികത്തിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ റവ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരാഴ്ചക്കാലത്തോളം വിസ്തൃതമായ മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിലെ നമ്മുടെ പള്ളികളേയും കാടിനെ നാടാക്കിയ ജനങ്ങളെയും സന്ദർശിക്കാൻ തിരിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഒരഭിലാഷം പൂർത്തിയാകുകയായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ പാർട്ടിയിൽ നേതാവുൾപ്പെടെ നാലു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഏപ്രിൽ 28-ാംനു രാത്രി ഞങ്ങൾ തൃശ്ശൂരിൽ കാത്തുനിന്നതു് ആൾ തിങ്ങി താമസിച്ചുവന്ന തീവണ്ടിക്കാണെന്നു് കയറിയപ്പോൾ മാത്രമാണറിഞ്ഞതു്. രാവിലെ കോഴിക്കോട്ടെത്തിയപ്പോൾ നന്നാ ക്ഷീണം തോന്നിയെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളേയും അവരുടെ സന്തോഷവും കണ്ടപ്പോൾ അതെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. സ്ളീബാദാസൻ റവ. ഫാദർ കെ. എം. സ്കറിയായുടെ വഴിതെളിക്കൽ ഞങ്ങളെ സന്ധ്യയോടുകൂടി പുതുപ്പാടിയിൽ എത്തിച്ചു. രാത്രി അവിടെ താമസിച്ചു. ബ: ജോർജ്ജ് അച്ചന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ 300-ൽ അധികംപേർ എത്തിയിരുന്നു. ശ്രീ എം. പി. ചെറിയാൻ സ്വസ്ഥലത്തു് മാർ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പണിയിച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളിയാണിതു്. 30-ാംനു ഞങ്ങൾ അവിടമെല്ലാം ചുററിനടന്നു കണ്ടു.

പുതുപ്പാടിയിൽ ഒരനാഥശാലയും സുവിശേഷാലയവും ആശുപത്രിയും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ആരംഭമിട്ടിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ സമുദായത്തിനു ഒരനാഥശാല പോലുമില്ലെന്നുള്ള കുറവു് ബ. ജോർജ്ജ് അച്ചന്റെ ശ്രമഫലമായി പരിഹരിക്കപ്പെടട്ടെ.

ഞങ്ങൾ അന്നുതന്നെ താമരശ്ശേരിക്കും അവിടെനിന്നും 6 മൈൽ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മൈക്കാവിലേക്കും പോയി. മൈക്കാവിലെ ആറു വീട്ടുകാരുടെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയും സഭാസ്നേഹവും എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. മൈക്കാവുപാറേൽ പള്ളിയേപ്പററിയും മററും കഴിഞ്ഞ ജനുവരിയിൽ എന്റെ സ്നേഹിതനും ചർച്ചുവീക്കിലി സഹപത്രാധിപരുമായി ശ്രീ. കെ. വി, മാമ്മൻ എഴുതിയിരുന്ന സംഗതികൾ അനുവാചകർ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

മെയ് 1-ാംനു ഞങ്ങൾ വയനാട്ടിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ചു. ശ്രീ. സി. സി. ഏബ്രഹാം സൂപ്രണ്ടായിരിക്കുന്ന കുറിച്ചിറ മലത്തോട്ടവും ശ്രീ. എം. പി. മാത്യൂസ് സൂപ്രണ്ടായിരിക്കുന്ന തലമലത്തോട്ടവും ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു.

ശ്രീ മാത്യൂസിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ രാത്രി ഉറങ്ങിയശേഷം 34 മൈൽ സഞ്ചരിച്ചു് വനമദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചേരൂർ മത്തമറിയംപള്ളിയിൽ എത്തി. ഉത്സാഹിയായ റവ. ഫാദർ പി. ററി. തോമസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആ ഇടവക അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരികയാണു്. അവിടെവച്ചു ഞങ്ങൾ വനവാസികളുമായി സംസാരിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ ക്ഷണപ്രകാരം അന്നത്തെ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയിലും പ്രസംഗത്തിലും അവർ വന്നു സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മാനന്തവാടിപ്പള്ളിയിൽ എത്തി. ഈ പള്ളിക്കാര്യത്തിൽ ഇടവകക്കാർക്കു വലിയ ശ്രദ്ധയുള്ളതായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീടു് മേപ്പാടിയിലേക്കാണു പോകേണ്ടിയിരുന്നതു്. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് ബസ്സിൽ വലിയ തിരക്കായിരുന്നതിനാൽ അല്പം വിഷമിച്ചു. അന്നു് വൈകിട്ടു് 5-30നു് മേപ്പാടിയിൽ പ്രസംഗം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ബ. ജോർജ്ജച്ചനെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോകണമെന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടക്ടരോടു് കെഞ്ചി അപേക്ഷിച്ചു.

അപ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ, വണ്ണം കുറഞ്ഞ ബ. സ്കറിയഅച്ചനെ കൊണ്ടുപോകാമെന്നും എന്നാൽ രണ്ടു പേരുടെ സിററു വേണ്ടിവരുന്ന ബ. ജോർജ്ജച്ചനെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെനിർബന്ധപ്രകാരം ഒടുവിൽ ബ. ജോർജ്ജച്ചനെത്തന്നെ കൊണ്ടുപോയി. മലബാറിൽ ബസ്സിൽ ഓവർലോഡ് കയററാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഈ വിഷമം നേരിട്ടതു്.

ഞങ്ങൾ സന്ധ്യയോടുകൂടി അടുത്ത ബസ്സിൽ 41 മൈൽ അകലെയുള്ള മേപ്പാടിയിൽ എത്തി. ഞങ്ങൾ മലബാറിൽ കണ്ടതിൽവച്ചു് ഏററവും മോശമായസ്ഥിതിയിൽ ഉള്ള പള്ളി മേപ്പാടി പള്ളിയാണു്. ശനിയാഴ്ച കാലത്തു് ആദ്യത്തെ ബസ്സിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ ഗൂഡല്ലൂർ വഴി ഇടക്കര വന്നു. സ്കറിയാഅച്ചനു ഞായറാഴ്ച തലമല തോട്ടത്തിൽ കുർബാന ചൊല്ലേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടു മേപ്പാടിയിൽവച്ചു ഞങ്ങളുടെ യാത്രയിൽനിന്നുംപിരിഞ്ഞു. ഇടക്കരവച്ചു് ബ. കുറിയാക്കോസച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സംഘം ഞങ്ങളോടുകൂടി ചേർന്നു. വൈകിട്ടു ഞങ്ങൾ ചുങ്കത്തറ എന്നസ്ഥലത്തു പോയി ബ. സാമുവൽശെമ്മാശ്ശന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ, കാലംചെയ്ത മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പണിആരംഭിക്കുവാൻപോകുന്ന ആശുപത്രിയുടെയും വിദ്യാലയത്തിന്റെയും സ്ഥലം കണ്ടു. റോഡരുകിൽത്തന്നെയുള്ള ഒരു മനോഹരമായ കുന്നിന്റെ മുകളിലാണു് സ്കൂളിന്റെ പണി ആരംഭിക്കുവാൻപോകുന്നതു്. സെൻറു് മേരിയുടെ നാമത്തിലുള്ള ഇടക്കര പള്ളി കണ്ടു. ബ. തോമസ് കത്തനാരാണു് ഇടക്കരയും ചുങ്കത്തറയും ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിവരുന്നതു്. സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം പ്രസംഗം നടന്നു. പിറേറദിവസം ഞങ്ങൾ മാമാങ്കരയ്ക്കു പോയി. കാലംചെയ്ത പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ നാമത്തിൽ പുതുതായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഷെഡ്ഡു് ബ. ജോർജ്ജച്ചൻ കൂദാശ ചെയ്തു കുർബാന ചൊല്ലി. ഇതും വനമദ്ധ്യത്തിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ മിഷനറിയാത്രയുടെ അവസാനദിവസമായ അന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കുമ്പസാരിച്ചു കുർബാന അനുഭവിച്ചു. പാച്ചോറു വിളമ്പി. അന്നുവൈകിട്ടു തിരികെ ചുങ്കത്തറ പള്ളിമുററത്തു 300-ലധികം വരുന്ന നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ഒരുകൂട്ടം ജനങ്ങളോടു് അച്ചനും ഞങ്ങളുടെ സംഘ

ത്തിൽപെട്ട എല്ലാവരും ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നു നിലമ്പൂരിൽ വിശ്രമിച്ചശേഷം 6—ാംനു ഞങ്ങൾ തിരികെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

ഉണർന്നുവരുന്ന ഒരു സ്ഥലമായിട്ടാണ് മലബാറിനെ കണക്കാക്കേണ്ടതു്. ആശുപത്രികളും വിദ്യാലയങ്ങളും അനാഥശാലകളും സഞ്ചാരസൗകര്യങ്ങളും മലബാറിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകണം. മലങ്കര സഭയുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ മാതൃസഭയും സഭാസ്നേഹികളായ വ്യക്തികളും ഒരു നല്ല പങ്കു വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹവും കലഹരഹിതമായ ജീവിതവും എന്തെന്നില്ലാത്ത ആനന്ദാനുഭൂതി അരുളി. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും ഇനിയും ആളുകൾ കുടിയേറിപ്പാർക്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നി. മററുള്ള ജാതികളെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു് ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിനു തക്ക ജീവിതവും വിളിയുമുള്ള അനേകം വേലക്കാർ മലബാറിന്റെ മാടിവിളിക്കു മറുപടി പറയേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ള ചിന്ത കേരളത്തിന്റെ തെക്കേഅററത്തുള്ള തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ എന്റെ ഭവനത്തിലെത്തിയിട്ടുപോലും സ്മരണാമണ്ഡലത്തിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നതേയുള്ളു.

ചർച്ചുവീക്കിലി വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

	രൂ. ണ. സ
ഒരു വർഷത്തേക്കു്	6—0—0
ആറുമാസത്തേക്കു്	3—0—0
ഇൻഡ്യക്കുവെളിയിൽ	8—0—0

മാന്യവരിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു്

ചർച്ചുവീക്കിലിയുടെ വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ അയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഏതാനും മാന്യവരിക്കാർകൂടി നിഷ്കർഷ കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. നയാപൈസയിൽ സ്റ്റാമ്പു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനെ തുടർന്നു പോസ്റ്റേജിൽ 25 ശതമാനം വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കൂടാതെ ന്യൂസ്പ്രിന്റിന്റെ വിലയും അനുദിനം കൂടിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. മാന്യവരിക്കാർ ഇമ്മാതിരികാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ എഴുതാനിടയാക്കാതെ ഒരു സഹകരണാത്മകമായ സഹവർത്തിത്വത്തിൽ സംഗതികളെ വീക്ഷിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കൂടാതെ വി. പി. ചാർജ്ജും വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ വി. പി. ഏർപ്പാടു് ഏതാണ്ടു നിരുൽസാഹപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു്. വരിസംഖ്യ യഥാസമയത്തു് അടയ്ക്കാത്തവർക്കു വീക്കിലിതുടർന്നു ലഭിക്കാതെവരും. നിങ്ങളുടെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇന്നുതന്നെ അയയ്ക്കുക. മേൽവിലാസത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാററങ്ങൾ ഉടനേ ആഫീസിൽ അറിയിക്കുക. മാനേജർ.

വനിതാഹോസ്റ്റൽ

കോട്ടയം ഭദ്രാസന മർത്തമറിയം സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കോട്ടയം കഞ്ഞിക്കുഴികവലയിൽ ഒരു വിമൻസ് ഹോസ്റ്റൽ ആരംഭിച്ചു നടത്തിവരുന്നു. ഉദ്യോഗാർത്ഥവും മററും കോട്ടയത്തു താമസിക്കേണ്ടിവരുന്ന സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ വനിതകൾക്കു് ഈ ഹോസ്റ്റൽ സഭാപരമായ ജീവിത ഭദ്രത വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നല്ല സ്ഥാപനമാണു്.

യുവജനപ്രസ്ഥാനം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കമ്മിററിയോഗം മെയ് 26—ാംനു ഓതറദയറായിൽവച്ചു പ്രസിഡണ്ടു മാർ കൂറിലോസു തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി തന്നാണ്ടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധീകരണം, ഫിനാൻസ് എന്നിവകൾക്കു് ഓരോ കമ്മിററിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. കൂടാതെ മദ്യവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനം, പുകവലിനിരോധനം, ഭൂദാനപ്രസ്ഥാനം, എന്നിവയിൽ യുവജനസമാജങ്ങൾ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. യുവജനങ്ങൾക്കു് ഉൽബോധജനകമായ ലേഖനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പ്രതിമാസപ്രസിദ്ധീകരണം ജൂലൈമുതൽ അച്ചടിച്ചിറക്കുന്നതായിരിക്കും. ഫിനാൻസു കമ്മിററി വ്യക്തികളിൽനിന്നും അംഗങ്ങളിൽനിന്നും പണം പിരിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതിആവിഷ്കരിച്ചു. എല്ലാഇടവകകളുടെയും യുവജനങ്ങളുടെയും സഹകരണം അവശ്യം ആവശ്യമുള്ള ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു നല്ല ഭാവിയാണു് പ്രവർത്തകർ ദർശിക്കുന്നതു്.

—o—

ഇൻഡ്യൻഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഡയറക്ടറി

1957—ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഇൻഡ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഡയറക്ടറിയിൽ ചേർക്കുന്നതിനുള്ള വിവരങ്ങൾ അയച്ചിട്ടില്ലാത്ത നിരണം ഭദ്രാസനഇടവകയിലെ പള്ളി ഇടവകക്കാർ പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ റവ. ഫാ. ഐ. ഡാനിയേൽ, ചേപ്പാടു് എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു കാണിച്ചു മാർ തോമ്മാ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. കോട്ടയം ഭദ്രാസനം, മലബാർഭദ്രാസനം; കേരളത്തിനുവെളിയിലുള്ള 14 ഇടവകകൾ എന്നിവകളിലെ വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

Janatha Tile Works Kottayam.

ETTUMANOOR P. O.

ജനതാ ഓട്ടുകമ്പനി

മേൽത്തരംമേച്ചിലോട്ടുകൾ മൂലയോട്ടുകൾ, തറയോട്ടുകൾ, കണ്ണാടിയോട്ടുകൾ, പുകയോട്ടുകൾ. ചുട്ടകട്ടകൾ, ഇഷ്ടികകൾ, പൂച്ചട്ടികൾ

OUR SURKI POWDER A SPECIALITY.

For further particulars please write to:

P. A. POONNEN,

Palampadam, Kottayam. or The Manager, Janatha Tile Works

Ettumanoor P. O.

THE MOST SIGNIFICANT FACT OF OUR TIME

(By T. Paul Varghese)

What is the most significant fact of our time? In the eyes of many, it is the invention of destructive weapons of unparalleled power - the atomic and hydrogen bombs and the jet bomber. In the eyes of others, it is the rise of communism, an ideology that threatens to engulf the whole world with its totalitarian perversity. But I wish to submit to you friends, that from the longrange point of view, something much more significant than either of these two has emerged in our time. The future historian who writes the chronicle of our day may not perhaps recognize this fact, but when the history of the whole human race is seen in perspective, this event will be seen to be of momentous significance and potentially earth-shaking consequences.

I refer to the emergence of the Universal Christian Church in our time. When American GI's went around the world during the last war, the thing that made a very deep impression on them was the fact of the Christian church which they found in many an area of Asia and Africa which they had formerly believed to be completely pagan.

Permit me to say three things about this fact. First, I submit that this is an incontrovertible fact. Second, let me say that this was not a fact onehundred and fifty years ago. Third, I wish to submit that this new fact has tremendous significance for you and for me.

The World Church is a fact today. In every country of the world except four rather less significant nations, there is today, a believing and worshiping church of Jesus Christ. Let me hasten to add that these four are not the nations behind the Iron Curtain. All the Soviet and satellite countries have their own churches. In Russia, according to official reports from the Orthodox Church, there are 54,000 parishes. Archbishop Seraphim of Paris who visited Moscow in 1947 estimated that at least 25,000 churches are open in Russia today. Martin Niemoller who went behind the Curtain in 1951 came back with the estimate of 20,000 churches open. Moscow city alone has about 50 churches open, all of which were reported to be packed full for the last Easter service. According to reliable extimates there are no less than half million Baptists in the USSR. There ar similarly large churches in the satellite countries also. China hae a vigorous church estimated to havs a membership of about 980,000e

The only four countries where there is not a living church at present are, Afghanistan, Tibet, Nepal and outer Mongolia. In Japan, The East Indies, India, Burma, Africa, and most of the Moslem countries, there is a nucleus of believers. Having traveled on four continents, I myself have been powerfully impressed with the fact of the world church which has emerged in our time.

But this is distinctively a new fact in our time. At the beginning of modern History, Christianity was more or less limited to Europe. It later expanded with the white colonisers to occupy the American Continent. Africa and Asia remained basically unevangelized, and the Western Churches did not seem to care. It is strange that even the great Reformers, Luther, Calvin, Zwingli, and Melanchthon were not concerned about the sending of evengelists to these lands. Even as late as 1790, William Carey, when he suggested that the Church should be concerned about the peoples of other lands and that it was the "duty of Christians to go everywhere telling the glad tidings to all", the moderator of the Northamptonshire Baptist Association silenced him with the unkind words: "Sit down, young man. You are a miserable enthusiast to ask such a question. when God wants to convert the world He can do it without your help; and at least nothing can be done until a second Pentecost shall bring a return of the miraoulous gifts." But that young man refused to sit down, and asssociated with a few other Baptist preachers to form the Baptist Missionary Society, with a fund of about $65.62. In 1793 Carey went to India and thus became the Father of the modern missionary movement. Since then the movement has grown phenomenally. The number of Missionaries has grown from a handful to over 25,000 with a budget of $60,000 000. The Scriptures have now been made available in 1100 languages, whereas in 1800 there were only 22 versions of the Bible printed. The church which was limted to Europe and Africa has now spread to and taken root in the remotest corners of Asia and Africa.

Granted that the emergence of the church in the world is a new fact of our time, how can you state that this is a more signifi-

ദിബാങ്ക് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ (ക്ളിപ്തം)

H. O. തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ—മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	കോട്ടയം	പുനലൂർ
ആലുവാ	കോഴഞ്ചേരി	തിരുവല്ലാ
ചാത്തന്നൂർ	കുമ്പനാട്ട്	തിരുവനന്തപുരം
ചെങ്ങന്നൂർ	പന്തളം	വൈക്കം (കടുത്തുരുത്തി)
ചിറയിൻകീഴ്	പത്തനംതിട്ട	വെണ്ണിക്കുളം
എറണാകുളം		പെരുമ്പാവൂർ

കെ. ഇ. ചെറിയാൻ

ജനറൽ മാനേജർ.

M. RegNo. 5268. Licence No. 498:

cant fact than the atomic bomb or communism? Is not the church in these lands still a small and powerless institution? Even in a continent like Europe where Christianity has always been the religion of the masses, it is far from the most powerful institution. Whence then the significance of a poor, struggling, small Christian Church in China or India or Africa?

The best answer to the question would be to cite an instance from the Missionary History of Africa. It was late in the twenties of our century that Dr. Tom Lambie, a friend of mine, now working in the refugee hospital in Palestine, went as a Missionary to Ethiopia. Soon nine missionaries of the Sudan Interior Mission joined him in the pioneer mission work among the southern tribes by 1936 there were eighty missionaries, though the Ethiopian membership of the church was much less than that number. Mussolini's forces attacked Ethiopia in 1936, and soon the Missionaries were forced to leave the country. When they were leaving they took stock of their labors to see if at least afew of the local believers be able to survive the persecution that was sure to follow in the wake of the Fascist occupation. They concluded that if at any time in the future God enabled them to come back, they would expect to find a hand ful, perhaps half a dozen of them remaining faithful to the Lord Jesus Christ.

In 1942 the British forces drove out Mussolinis hordes. Soon the missionaries returned to the southern tribes, hoping to recommence their work from the small nucleus that they had expected to survive. Friends, what they saw when they returned was hard for them to believe. Where they had expected half a dozen to remain faithful, they found over 50 congregations of believing and worshiping Christians, totalling about 3000! During the last ten years, thechurch has grown by leaps and bounds. When I was in Ethiopia, there were months when 2000 people came into the church during one month-all as a result of work done by Ethiopian believers without aid from the foreign missionaries. Whole communities have been completely transformed. They have abandoned their debased orgies, their drunkenness and debauchery, and have become shining examples of the transforming power of the Gospel of Jesus Christ. I have had some of their young peoples in my classes and they were among the best behaved and most clean in my classes, and they were among the best behaved and most clean in habits and character. And today in this southern part of Ethiopia alone, there are over 30,000 Christians.

This is the power of the Gospel. This is what God can do through a handful of consecrated Christians, ignorant and unlearned as they may be. This is a power that is more explosive than the atomic and hydrogen bombs. This is the power of God in which there is more creative potential than in anything we have invented. Such instances are not limited to Ethiopia. It has happened in the Camerouns, in Kenya, in Korea, and in India. It can happen in the United States of America. It can happen in every single country of the world where there is today a living church, small struggling and struggling and strengthless as it may be. It can happen in China. It can happen in Russsia.

We are living in tremendous times. Man's mind seems bent on the destruction of man. God's hand is seen pointing to the redemption of men. In both cases the agents through whom the action is to take place are humans, you and I. We have in our hands the dynamic weapons of destruction. But into our hands is also commited the most powerful weapon, the dynamic of God's Gospel. The setting for the use of this weapen is here new in God's providence. That is why the emergence of the world church is of tremendous significance. It is up to you and to me and to the Christians in these lands to choose between the weapons of destruction, the indifference of inaction, and the commitment to the Gospel.

-o-

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവേഡ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ	50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ	25,00 000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ	15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ	7,88,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ	4,91,12,000

[31-12-56]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വായ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ
ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.
ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.